

щнати за пръвъ пжтъ, се опитвалъ да прави разходки.

По-нататкъ „Биглъ“ спира на чудноватата Австралия, гдето се развѣжда черния лебедъ и растатъ гори, които не даватъ сѣнка, а височината на отдѣлни дървета достига до 150 м. и въ диаметръ до 10 м. Тѣхнитѣ постоянни зелени листа не хвърлятъ сѣнка, защото се обръщатъ къмъ слънцето съ ржбоветѣ си. Тия листа се покриватъ въ видъ на роса, съ вкусна захарна манна.

Следъ това „Биглъ“ навлѣзълъ въ водитѣ на Индийския океанъ, после отново въ Атлантическия, и следъ като направилъ последна спирка на Азорскитѣ острови, завърналъ се въ Англия, откъдето бѣ тръгналъ.

Презъ пжтуването си Дарвинъ държалъ дневникъ и, когато му се отдавало случай, пишелъ писма до роднини и познати. Нѣкои отъ тѣзи писма били много интересни и още на времето се напечатали.

Околосвѣтското плаване на кораба се завършило на 2 октомврий 1836 година. Отъ борда му слѣзълъ на брѣга зрѣлиятъ вече ученъ Чарлзъ Дарвинъ, който бѣ тръгналъ на пжтъ преди петъ години. Сега, 27 годишенъ, той ималъ на ржка много събрани материали и богати сбирки. Сега му предстояло да ги обработи, което се и заловилъ да извърши.

Цѣлиятъ си останалъ животъ Дарвинъ прекаралъ въ тихото селце Даунъ, близо до Лондонъ, като работилъ всѣкидневно върху съчиненията си, на които появата възбудила голѣмъ интересъ и учудване на всички.